

slovo

3/2024

Leto

ČASOPIS CIRKEVNÉHO ZBORU ECAV RANKOVCE

Chlapčenská skupinka pri pomoci s drevom, Rankovce

Premeňte sa obnovením mysle

■ Karolina Konopeusová

Myslím, teda som. Tento veľmi dobre známy citát od slávneho matematika a filozofa René Descarta má pravdu. Myslenie je základný prejav existencie a osobnosti človeka a spôsob. To, ako rozmyšľam, ma definuje ako osobnosť a často rozhoduje o tom, či je môj život dobrým, úspešným a šťastným, alebo ho sprevádza neúspech a trápenie. V Božom slove máme napísané **„Nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovou zmyšľania, aby ste vedeli rozoznať, čo je Božia vôľa, čo je dobré, milé a dokonalé.“** (Rim 12,2)

Z vlastnej skúseností viem, že pokiaľ nemám správne nastavené svoje myslenie, tak nedôjdem k pokojnému, vyrovnanému životu, napriek situáciám, ktoré prežívam.

Je teda dôležité obnoviť svoju myseľ. Teda zmeniť svoje zmyšľanie.

Prečo je práve zmena zmyšľania dôležitá, vysvetľuje kresťanská spisovateľka Alisha Headley, ktorá napísala, že: **„...niekoľko štúdií ukázalo, že počas jedného dňa preletí našou myslou niekoľko tisíc myšlienok. Asi nás však prevkypí zistenie, že väčšina z nich sú negatívne myšlienky. Preto by sme si mali položiť nasledujúcu otázku: Čo je to, čím „kŕmime“ svoju myseľ, ktorá potom končí tým, že sa**

zamestnáva negatívnymi vecami?“

Naše myšlienky majú veľký vplyv na naše činy.

Naša myseľ nie je odpadový kôš. Je skôr našou „obývačkou“. Preto si ju musíme chrániť a dávať dobrý pozor, čo do nej vpustíme. Ak na to však vôbec nedbáme a nezamýšľame sa, čo vpustíme dnu a čo nie, naplní sa úplne prirodzene informáciami zo sveta, v ktorom žijeme.

Od okamihu nášho prebudenia ráno sme zaplavení správami z rádia, televízie či iných médií.

Cestou do práce vnímame ľudí, autá, dopravu, ale i nápisy na stenách či billboardoch. Vstupné „dvere“ našej mysle sú naše oči a uši a ak ich nekontrolujeme, ľahko do nás vstúpia informácie alebo obrazy, ktoré nás len zaťažujú. Preto si musíme tieto „vstupné dvere“ vedome strážiť a nenechať im voľný priebeh. Inak zaplnia našu myseľ vecami, ktoré nám neslúžia k životu.

To, čo vidíme a počujeme, výrazne ovplyvňuje naše myslenie. Preto potrebujeme jednak dar múdrosti, aby sme vedeli rozlíšiť, čo máme vpustiť dnu a čo nie, ale zároveň aj dar sily, aby sme vedeli odolať pokušeniu zlého.

Apoštol Pavol nás v liste Kolosenským vyzýva: **„Myslite na to, čo je hore, a nie na to, čo**

je na zemi. Ved' ste umreli, a váš život je skrytý s Kristom v Bohu.“ (Kol 3,2-3)

A v liste Rimanom nám zas pripomína, že Boh chce, aby sme sa premenili obnovou zmýšľania.

Boh nám môže dať nový spôsob myslenia a obnoviť našu myseľ svojou milosťou, slovami Písma svätého a mocou Ducha Svätého. Ak sa sústredíme na

Neho a budeme dávať dobrý pozor na to, čo pozeráme, počúvame a nad čím trávime čas premýšľaním, On sám bude meniť naše zmýšľanie. Potom Mu aj naše skutky budú prinášať radosť a budú slúžiť Jeho cti a sláve. A my spoznáme, že všetko začína v našej mysli. Tak teda obnovujme svoje mysle každý deň. ■

Prísaha kurátorov na ďalšie funkčné obdobie,

17. marec 2024, Boliarov

2024 leto **SLOVO 3**

Verš mesiaca jún

■ Katarína Hašková

„(Mojžiš povedal ľudu:) Stojte pevne a uvidíte záchranu Hospodinovu, ktorú vám dnes spôsobí, lebo ako vidíte dnes Egypťanov, tak ich už nikdy neuzriete.“ 2. Mojžišova 14,13

Poznáte ten pocit, keď je pred vami more problémov? A vy máte pocit, že sa v ňom utopíte. Je to slovný zvrat, metafora, ustálené slovné spojenie, ktoré vyjadruje, že je tých problémov veľa. Zaujímavé je, že sa ustáľilo v našej reči práve slovo more. Ani jazero, ani vodopád, ani oceán, ale more. A to aj napriek tomu, že Slovensko je vnútrozemská krajina a priamy prístup k moru nemáme.

More problémov stálo aj pred Izraelcami, ktorí utekali z Egypta. Išlo zároveň o skutočné more, to Červené, ale aj to metaforické. Situácia: V státisícovom zástupe sú muži, ženy, deti, všetky vekové kategórie. Určite nie sú všetci zdraví, nemajú rovnakú silu putovať. Ženú so sebou aj svoje stáda, pre ktoré potrebujú pastvu. Tej je na púšti nedostatok. Nesú si so sebou všetok majetok, či na chrbte, alebo na vozoch. Majú vidinu novej domoviny, ale ocitajú sa na brehu mora a nemajú ani jednu loď. A aby toho nebolo málo, za nimi sa už dvíha prach – to sa za nimi ženie egyptské vojsko. Čo bude teraz?

Do všeobecnej paniky

a strachu zaznieva Mojžišov hlas. Vyzýva k dôvere voči Bohu a sľubuje záchranu. Keby poznali kukuricu, možno by ponúkal aj popkorn, pretože to, čo im sľubuje, má byť fenomenálne. Jedinečné. Neopakovateľné. A keď by sme čítali ďalej – no, nemýlil sa.

V posledných rokoch máme aj my pocit, že sa ideme utopiť v mori problémov. Valí sa toho na nás toľko, že by mi pridelený priestor nestačil čo i len všetko vymenovať. Na jednej strane naše vlastné, osobné záležitosti, na strane druhej situácia v krajine, vo svete... Ale aj nám do toho všetkého zaznieva posolstvo Božieho slova: „Stojte pevne a uvidíte záchranu Hospodinovu!“ Tieto slová boli určené Izraelcom v čase, keď si šli zúfať a pripravovali sa na najhoršie. Ich zúfalstvo však Hospodin zmenil na obrovský jasot. Môžeme sa preto s dôverou aj my spoľahnúť na nášho Pána, že tak, ako vtedy zachránil svoj ľud, urobí tak opäť.

Nech vás Jeho ochrana sprevádza vo vašich životoch! ■

**Konfirmačné sústreďenie - na veži kostola,
14.-16. apríl 2024, Rankovce**

LEXIKÓN KREŠŤANA: Posvätenie

■ **Monika Beňová**

Posvätenie je biblizmus, termín, ktorý sme ako cirkev prebrali z biblických kníh a najmä novozmluvných biblických veršov. A to či už citovaných samotným Ježišom, alebo apoštolmi.

Ježiš mal toho veľa čo povedať o posvätení. Keď čítame Evanjeliu podľa Jána, 17. kapitolu, v. 17, počujeme, ako Ježiš hovorí svojmu Otcovi: „**Posväť ich v pravde - Tvoje slovo je pravda**“. **Posvätenie je oddelenie sa pre Boha.** Všetci kresťania vstupujú do tohto stavu, keď sa narodia z Boha: „**Vy ste však z Neho v Ježišovi Kristovi, ktorý sa nám stal múdrosťou od Boha, spr-**

vodlivosťou a posvätením i vykúpením,“ (1K 1,30 Ekumenický preklad). Toto je oddelenie raz a navždy, na večnosť pre Boha. Je to tá časť nášho spasenia, ktorá nás spája s Kristom: „**Podľa tejto vôle sme posvätení tým, že Ježiš Kristus raz navždy obetoval svoje telo.**“ (Žid 10,10).

Posvätenie takisto znamená aj praktické prežitie oddelenia sa pre Boha, čo sa v našich životoch prejavuje poslušnosťou voči Božiemu slovu. Veriaci človek by sa mal o takéto posvätenie úprimne usilovať („**...ale ako svätý je Ten, ktorý vás povolal, aj vy budete svätí v celom svojom počínaní.**

Veď je napísané: Budte svätí, lebo aj ja som svätý!“ 1Pt 1,15-16, „**Hľadajte pokoj s každým človekom i posvätnosť, bez ktorej nikto neuvidí Pána!**“ Žid 12,14). Tak ako sa Pán Ježiš modlil v Jánovi 17 kap., úlohou posvätenia je oddeliť veriacich na účel, pre ktorý sú poslaní do sveta: „**Ako si ma ty poslal do sveta, tak som ich aj ja poslal do sveta. A posväčujem sa pre nich, aby aj oni boli posvätení v pravde.**“ (J 17,18-19 Eku-
menický preklad). To, že On sa oddelil pre účel, na ktorý bol poslaný, je dôvod aj podmienka nášho oddelenia na to, na čo sme poslaní (Ján 10:36). Jeho posvätenie je pre nás vzorom a mocou. Poslanie a posvätenie sú neod-

deliteľné. Z tohto dôvodu sú veriaci nazývaní svätí, po grécky hagioi, čo znamená „posvätení“. Kým predtým, pred našim znovuzrozením, pred naším vedomým rozhodnutím sa pre Pána Ježiša Krista, naše správanie svedčilo o našom postavení vo svete v oddelení od Boha, teraz naše správanie má odrážať naše postavenie pred Bohom, v oddelení od sveta.

Biblia obsahuje ešte jeden význam slova „posvätenie“. Ap. Pavol sa v 1Tes 5,23 modlí: „**A sám Boh pokoja nech vás skrz-naskrz posväťí a pri príchode nášho Pána Ježiša Krista nech zachová vášho neporušeného ducha, dušu a telo bez úhony. Verný je Ten, ktorý vás povoláva; On to**

Krst v Bačkovíku

*Slávnosť konfirmácie,
24. apríl 2024, Rankovce*

urobí.“ Pavol tiež píše cirkevnému zboru v Kolosách: „...lebo sme počuli o vašej viere v Kristovi Ježišovi a o láske, ktorú máte ku všetkým svätým pre nádej, pripravenú vám v nebesiach. Počuli ste o nej už skôr v slove pravdy evanjelia, ktoré je medzi vami, ako aj na celom svete prináša ovocie a rastie aj vo vás odo dňa, keď ste počuli a poznali Božiu milosť v pravde.“ (Kol 1,5-6 Ekumenický preklad). Neskôr hovorí o Kristovi ako o „nádeji slávy“ (Kol 1,27), a potom zmieňuje skutočnosť tejto nádeje: „Keď sa zjaví Kristus, váš život, vtedy sa aj vy spolu s ním zjavíte v sláve.“ (Kol 3,4 Ekumenický preklad). Tento **oslávený stav** bude **dokonalé oddelenie od hriechu, úplné posvätenie,**

v každom ohľade. „Milovaní, teraz sme Božími deťmi a ešte sa neukázalo, čím budeme. Vieme, že keď sa zjaví, budeme mu podobní, lebo ho uvidíme takého, aký je.“ (1J 3,2 Ekumenický preklad)

Stručne povedané, posvätenie súvisí so svätosťou. Grécke slovo „hagioi“ je rovnaké pre obidva pojmy a znamená „oddelenie“. Najprv jednorazové oddelenie pre Krista pri našom spasení, potom druhé, postupná praktická svätosť v živote veriaceho, kým čakáme na Ježišov návrat, a do tretice konečné oddelenie od hriechu raz a navždy, keď sa dostaneme do neba, na miesto, ktoré Ježiš Kristus pripravil všetkým tým, ktorí Ho milujú. ■

podľa GotQuestions.org

Podte sadiť budúcnosť

■ František Korečko

Ideme sadiť stromy. Ich plody už ale jesť nebudeme. Nevadi.

Robíme to pre naše deti, túto krajinu a planétu.

Motivovala nás k tomu Nadácia SLSP so svojou grantovou výzvou Vytvoriť odkaz pre budúcnosť.

V apríli 2024 Cirkevný zbor ECAV Rankovce podal žiadosť o dotáciu s malou dušičkou, veď niekedy aj motyka vystrelí. Myslíme na budúcnosť našich detí aj tejto krajiny, preto sme sa spolu rozhodli dať sa dokopy a sadiť stromy. Do príležitosti sa zapojili obyvatelia obcí Bačkovík, Boliarov, Čakanovce, Herľany a Trstáň, podporené súhlasom vedení obcí. Našli sme spolu verejný priestor vhodný k rozšíreniu zelene a zlepšeniu miestnej mikroklímy a prisľúbili náš čas a ruky. K zámeru sa pridalo aj občianske združenie Pre lepší život, ktoré sa v Rankovciach a okolí roky venuje miestnej rómskej komunite, vzdelávaniu a znižovaniu etnického napätia.

Prečo chceme sadiť stromy? Lebo sme presvedčení, že toto ľudské jednanie ďaleko presahuje samotnú fyzickú činnosť spojenú s výsadbou a následnou starostlivosťou. Otvára nám ľuďom obzory vidieť širšie súvislosti života a ľudskej spoločnosti ako celku.

Stromy rastú pomaly. Vysádzať stromy, aleje, sady či dokonca lesy, to je vytrvalostný beh maratónskeho charakteru. V prvých rokoch stromy pripomínajú novonarodené deti. Potrebujú špeciál-

nu opateru, aby sa ujali, dostatočne zakorenili a mohli ďalšie desaťročia rásť, aby vo veku svojej dospelosti začali prinášať úrodu. Sadiť stromy môžu iba tí, ktorí dokážu hľadiť do budúcnosti a nerozhodujú sa výhradne osobnou potrebou či prítomným okamihom. Starostlivosť o stromy v nás rozvíja nezištný spôsob zmýšľania a konania v prospech iných. Pripomína nám to Ježiša Nazaretského. Nie náhodou sa deti na prvom stupni základnej školy v dobrých školách učia pestovať rastlinky a starať sa o ne. Je to opak egoizmu a sebastrednosti.

Žijeme v kraji, kde naši dávni predkovia vysádzali aleje, sady a lesy a naši starí a prastarí rodičia sa o ne starali. Dnes dýchame kyslík vyprodukovaný 80 až 100 ročnými stromami a nie je to jediný prínos, ktorý pre nás listnaté porasty majú.

Stromy budeme potrebovať stále viac. Množstvo CO₂, ktoré do ovzdušia vylučujú naše autá a komíny kotlov na tuhé palivo už zreteľne vnímame v rýchle sa premenajúcej klíme. Tohto roku prišla jar o 3 týždne skôr (!), ako býva zvykom. My ľudia meníme v posledných desaťročiach planétu ako nejaká geologická sila. Potrebujeme toto smerovanie zvrátiť a každý z nás pre to môže

niečo urobiť. Napríklad vysádzaním stromov, ich adoptovaním a následnou starostlivosťou.

V októbri a novembri 2024 budeme mať možnosť dobrovoľnícky vysadiť minimálne 44 stromov v uvedených obciach regiónu pod Slanským pohorím. Chceme hľadať medzi obyvateľmi dobrovoľníkov, ktorí nám s výsadbou pomôžu a tých, ktorí si následne adoptujú stromy vo verejnom priestore a budú sa o ne starať.

V jeseni 2024 plánujeme v našich komunitách stretnutie, na ktorých chceme spolu hovoriť o našej budúcnosti, krajine, prírode aj spoločnosti ako celku. Chceme hovoriť o tom, kam smerujeme, a kam by sme chceli smerovať.

Okrem komunitných stretnutí (ich termíny a miesta zverejníme začiatkom septembra) chceme na miestnych základných školách, na ktorých sa vyučuje evanjelické

náboženstvo, venovať priestor téme stromov, prírody, jej hodnoty, zraniteľnosti a povereniu Stvoriteľa byť dobrými hospodármi s prírodou a krajinou, ktorá nám bola zverená.

Celý projekt chceme zavŕšiť spoločným ekumenickým podujatím, ktoré venujeme téme prírody a sociálnej súdržnosti.

Stromy, ktoré sme osobne vysadili, majú šancu dožiť sa dospelosti, pretože nás s nimi spája puto osobnej námahy. Nechceme, aby naše úsilie vyšlo na zmar, ale naopak, aby sa premenilo na niečo užitočné a prospešné nám aj druhým.

Rád sa dívam na stromy, ktoré som vysadil a starám sa o nich, i keď ich plodov sa možno už nedožijem. Podte s nami sadíte stromy a adoptujte si ich. Je to vlastne sadiť budúcnosť. Naše deti budú dobrú budúcnosť potrebovať. ■

Modlitba za chorých

■ Milena Gordiaková

„Uzdrav ma Hospodine, a budem uzdravený, zachráň ma, a budem zachránený, lebo Ty si moja chvála“ Jeremiáš 17,14

Ak ľudia niekedy cítia potrebu modliť sa, tak je to najmä vtedy, ak im ubúda síl a zdá sa, že im život uniká. Zdraví ľudia často zabúdajú na vzácne dary milosti, ktoré deň čo deň, rok čo rok dostávajú. Nechvália Boha za jeho dobrodenia. Keď však príde choroba, spomenú si Naňho. Človek cíti potrebu Božej pomoci, keď ho sily opúšťajú. Náš milosrdný Boh sa neodvráti od toho, kto úprimne hľadá Jeho pomoc. V chorobe i v zdraví je naším útočiskom. **„Ako sa otec zmilováva nad synmi, tak sa Hospodin zmilováva nad tými, čo sa Ho boja. Veď On vie, ako sme utvorení, a v pamäti má, že sme prach.“** (Ž 103,13.14)

Pán Boh je dnes ochotný vrátiť chorému zdravie práve tak, ako to bolo vtedy, keď Duch Svätý prostredníctvom žalmistu vyslovil tieto slová. Kristus je dnes rovnako súcitným lekárom, ako bol v čase svojej pozemskej služby. V Ňom je hojivý balzam na každú nemoc a liečivá sila na každú slabosť. Dnes sa jeho nasledovníci majú modliť za chorých tak isto, ako to robili učeníci v minulosti. A chorý bude uzdravený, pretože „modlitba viery zachráni chorého“.

Máme moc Ducha Svätého a istotu viery, ktorá sa môže dovolávať Božích zaslúbení. Na Kristovo zaslúbenie: **„Na chorých budú**

klásť ruky a oni ozdravejú“ (Mar 16,18), sa môžeme dnes spoľahnúť rovnako ako vtedy apostoľi. Je to prednosť Božích detí a naša viera sa má pevne držať všetkého, čo je v tomto zaslúbení zahrnuté. Kristus pôsobí prostredníctvom svojich služobníkov. Cez nich chce použiť svoju uzdravujúcu moc. Našou úlohou je v náručí viery predkladať chorých a trpiacich Bohu.

V modlitbe za chorých máme pamätať na to, že „nevieme, za čo sa máme modliť, ako sa patrí“. (Rim 8,26) Nevieme, či požehnanie, o ktoré prosíme, by bolo pre chorého to najlepšie alebo nie. Preto by sme mali vo svojej modlitbe vyjadriť túto myšlienku: „Pane, ty poznáš všetky tajomstvá človeka. Vieš všetko o týchto ľuďoch. Ježiš, ich obhajca, dal za nich život. Jeho láska k nim je väčšia než naša. Ak je to na Tvoju slávu a pre dobro chorých, v mocnom mene Ježiš, uzdrav ich. Ak to však nie je Tvoja vôľa, prosíme, aby ich Tvoja milosť posilnila a Tvoja prítomnosť, aby im bola oporou v ich utrpení.“

Pán Ježiš sa nemodlil za uzdravenie – On uzdravoval. ON už zaplatil za naše uzdravenie. On už to urobil - a je len na nás, či to vierou prijmem.

Ako sa teda treba modliť za chorého – za seba, za blížneho,

aby bol uzdravený?

Modlitba za uzdravenie sa bude diať iba vtedy, keď sa budeme modliť správnym spôsobom. A to, či sa modlíme správnym spôsobom je podmienené tým, či máme správnu vieru. Ak nemáme naozaj vieru, tak je jedno čo vlastne hovoríme, lebo bez viery sa nič nebude diať.

VIERA JE ZÁKLAD

Vo svojich úprimných modlitbách za chorých by sme nemali zabudnúť hovoriť: „Nech sa stane nie moja, ale Tvoja vôľa!“ (Lukáš 22,42).

Pán Ježiš, keď sa modlil v Getsemanskej záhrade dodal tieto slová: „Otče môj, ak je možné, nech ma minie tento kalich. Avšak nie ako ja chcem, ale ako Ty chceš“ (Mat 26,39) . Týmito slovami vyjadril nimi podriadenie Božej vôli a múdrosti. Ak to boli slová vhodné pre Neho, Božieho Syna, o čo viac by sme ich mali vyslovovať my, slabí, úbohí hriešnici. smrteľníci!

So svojimi túžbami sa máme stále zverovať nášmu vševédecmu nebeskému Otcovi a potom v úplnej dôvere sa spoliehať na Neho. ■

**spoločné rodinné Služby Božie,
7. apríl 2024, Bačkovík**

2024 leto **SLOVO 11**

Šachová figúrka

■ Monika Beňová

Je jasný a slnečný deň, všetky stromy sú v nádhernom neskorojarnom rozpuku. Pozerám sa oknom von a môj pohľad zastane na jednom z nich. Uprostred života vidím smrť. Nádherné, zelené listy a nimi posiate konáre sú prepletené suchými konármi a suchými listami. Život a smrť. Každodenná realita a konfrontácia človeka. V tomto obraze má život len dve tváre. Tú, ktorá žije a tú, ktorá zomiera. Spomínam si, ako som sa pozerala na môjho ocka, keď hral šach. Miloval šach. Biele a čierne figúrky. Priznám sa, že dodnes neviem, ako sa nimi presne tiahne, ale princíp hry je jasný. Víťazstvo, alebo prehra.

Niekedy mám pocit, že som šachovou figúrkou na šachovnici sveta. A možno taký pocit má každý človek. Kráčame životom, častokrát ako keby vydaní napospas nástrahám sveta. Žijeme s pocitom, že nie my, ale niekto iný hýbe našim životom. A keď môj pohľad opäť padne na strom, ktorý sám o sebe je obrazom života s jeho zelenými i suchými listami, začínam rozmýšľať, ako je to naozaj?

Pred očami sa mi rozvinie obraz vojska bieleho kráľa. Kráľa, ktorý sa hrdo a víťazne nesie na čele. V každej bitke i vojne zvíťazí a svojmu protivníkovi s ľahkosťou dáva mat. Vidím pohľad toho kráľa. Je plný lásky a radosti zo života. S otcovskou starostlivosťou sa pozerá na svoje vojsko, na hlavných hráčov i pešakov. Vidím, ako ku mne vystiera ruku, pozýva do radov svojho vojska a hovorí: „Poď, so mnou svoj život neprehráš!“ Ponúka víťazstvo. A ja

v duchu kalkulujem, prečo a čo ma to bude stáť.

Pozerám na natiahnutú ruku a v duchu sa obzerám. Nestojím sama. Na mojej strane šachovnice sú aj iní ľudia. Obzerám sa ďalej a hľadám druhého kráľa. Je oblečený celý v čiernom a z jeho očí šľahá hnev a pohrdanie. S výsmechom hľadí na svoje vojsko. Bez strachu a bázne bieleho kráľa vyzýva do boja. A ja - vari patríam k jeho vojsku? Naozaj môj život ovláda dáma v čiernom, tá dáma, ktorej pýcha je najväčšia koruna? Pred očami sa mi odohráva boj, a nech by bol akokoľvek nelúčostný, zrazu to viem. Čierny kráľ vyhrať nemôže. Možno, že na prvý pohľad má silnejšie vojsko, možno, že odvážnejšie útočí. A tiež možno, má lepšiu stratégiu. Ale už viem, čo nemá. Nemá úctu, nemá rešpekt, nemá vernosť svojich vojakov. Má iba ich strach.

Biely a čierny kráľ, zelené a suché lístie, život a smrť. A zrazu viem, že si musím vybrať. Uvedomujem si, že to vlastne vieme všetci. Všetci si musíme vybrať, na ktorej strane budeme stáť. Aj tí, ktorí sa výberu vyhýbajú, aj tí, ktorí si podvedome myslia, že ich sa to netýka, dokonca aj tí, ktorí by chceli stáť niekde uprostred. Vyberáme si všetci, jedni vedome a iní mimochodom. Vyberáme si s myšlienkou na zisk a stratu, vyberáme si bez ohľadu na to, či chceme, alebo nie. Možnosti sú len dve. Biely alebo čierny, zelené alebo suché, cesta života alebo cesta smrti.

Pri pohľade von oknom na strom, ktorý pomaly vysychá, viem, že som si vybrala dobre. Nádej a dar života. ■

■ **Mária Hrehorová**

V tento deň sa vzdáva úcta matkám a materstvu. Je oslavovaný v rôzne dni na mnohých miestach po celom svete, vychádza z rôznych tradícií.

Na Slovensku sa Deň matiek oslavuje druhú májovú nedeľu. Oficiálne sa začal Medzinárodný deň matiek oslavovať až po vzniku Prvej republiky, a to od roku 1923. Zasadila sa o to vo veľkej miere Alice Masaryková, dcéra nášho prvého prezidenta Tomáša Garrigua Masaryka. V tento deň dávajú deti svojim mamám dary, často vlastnoručne vyrobené.

HISTÓRIA

V 16. storočí sa v Anglicku slávil sviatok matiek pod názvom Materská nedeľa (alebo Nedeľa matiek) a pripadal na pôstne obdobie pred Veľkou nocou. Mnoho chudobných ľudí vtedy slúžilo v bohatých domácnostiach ďaleko od domova a nemohlo tráviť čas so svojimi matkami. Preto služobníci dostávali na tento deň voľno, aby sa mohli vrátiť domov alebo navštíviť kostol v svojom rodnom meste, kde žili ich matky a ďalší príbuzní.

Myšlienka medzinárodných a pravidelných osláv tohto sviatku vznikla v roku 1907 na počesť Anny Reeves Jarvisovej, ktorá bojovala za práva matiek. Prvýkrát bol verejne slávený o rok neskôr. V roku 1914 vyhlásil vtedajší americký prezident Woodrow Wilson prvú oficiálnu oslavu Dňa matiek ako celonárodného sviatku, konajúci sa druhú májovú nedeľu. ■

Tretia nedeľa v mesiaci jún je venovaná všetkým mužom, z ktorých sa stali oteckovia. V túto nedeľu sa v mnohých krajinách oslavuje otcovstvo a pripomíname si dôležitosť otca v rodine a pri výchove detí. Všetkým otcom a starým otcom želáme k sviatku všetko najlepšie.

VZNIK SVIATKU

Tradícia Dňa otcov vznikla v meste Spokane v štáte Washington, už v roku 1910. Američanka Sonora Smart Doddová si chcela uctiť všetkých otcov, ako bol ten jej. Veterán občianskej vojny William Jackson Smart po smrti manželky musel vychovávať šesť detí sám. Sonora vnímala svojho otca ako hrdinu a hneď, ako sa dozvedela, že matky majú svoj sviatok, navrhla, aby podobný mali aj všetci otcovia. Prvá neoficiálna oslava sa konala v deň narodenín Sonorinho otca 19. júna 1910. Popularita sviatku narastala a tretia júnová nedeľa sa postupne stala sviatkom všetkých otcov.

V roku 1966 prezident Lyndon Johnson podpísal prezidentské vyhlásenie, v ktorom určil tretiu nedeľu v júni ako oficiálny sviatok Dňa otcov.

Hoci sa Deň otcov vo väčšine krajín slávi v tretiu júnovú nedeľu, napríklad v Španielsku, Portugalsku, Taliansku, Chorvátsku a Belgicku sa spája so sviatkom svätého Jozefa (19. marca), v Nemecku pripadá na 40. deň po Veľkej noci na sviatok Nanebovstúpenia Pána, v Rakúsku na 2. júnovú nedeľu a napríklad v Rusku sa slávi len od 2021 v tretiu októrovú nedeľu. ■

Prvé mesiace roka 2024

■ Váš farár

Po celozborovom konvente s voľbou novej zostavy nášho zborového presbyterstva sme sa pustili v našom spoločenstve do najrôznejších aktivít, ktoré – boli mnohé požehnané, niektoré sme však aj museli zrušiť (stretnutie seniorov). Tešíme sa z pravidelných stretávaní sa detí na besiedkach (Rankovce aj Boliarov), finišujúcich konfirmandov, mládeže s tímom vedúcich a pravidelnou chlapčenskou skupinkou, rodinkami, spevokolom, online stretávaním sa žien a tiež máme radosť aj z besiedky a mládeže v rómskej misii. Ďakujeme všetkým, ktorí sa počas pôstu zapojili do čítania pašií, ale aj všetkým, ktorí sa akokoľvek postavili do služby v našom spoločenstve!

***pôstny ekumenický večer
Herľany***

Ostatné aktivity počas uplynulého obdobia:

- 8.-10.3. – celoslovenská konferencia Modlitebného spoločenstva ECAV v Starej Turej, z nášho zboru 5 účastníci,
- 14.-16.3. – sústredenie konfirmandov na fare,
- 17.3. – prísaha presbyterov na volebné obdobie 2024-2030,
- 19.3. – pôstny ekumenický večer v Herľanoch,
- 30.3. – skúška konfirmandov v Čakanovciach,
- 7.4. – spoločné rodinné Služby Božie v Bačkovíku,
- 7.4. – seniorátny konvent v Košiciach,
- 28.4. – slávnosť konfirmácie v Rankovciach,
- 12.5. – Deň matiek s programom detí v Boliarove a Rankovciach;
- 12.5. – zápis nových 12 konfirmandov,
- 20.5. – spoločné bohoslužby na Svätodušný pondelok v Boliarove.

Počas apríla a mája sme sa rozlúčili s týmito zosnulými: 6.4. v Bačkovíku s Júliou Zajdenovou, rod. Turisovou, 82-ročnou; 13.4. v Boliarove s Jánom Milčom, 73-ročným; 30.4. v Boliarove s Jánom Hlavatým, 77-ročným; 15.5. v Rankovciach s Jánom Fabišíkom, 46-ročným a 19.5. v Rankovciach s Mariánom Červeňákom, 55-ročným. ■

Biblia pre deti

4. časť

BOŽÍ PRÍSLUB ABRAHÁMOVI

1

Dlho po Potope si ľudia na zemi vymysleli plán. "Postavíme veľké mesto s vežou, ktorá bude siahať až do neba," povedali. "Budeme vždy žiť spolu." Všetci hovorili rovnakým jazykom.

2

Boh chcel, aby ľudia žili po celom svete, ktorý On stvoril. Tak urobil niečo špeciálne. Zrazu skupiny ľudí začali hovoriť rôznymi jazykmi. Boh im dal nové jazyky.

3

Tí, ktorí hovorili rovnakým jazykom, sa odšťahovali spolu. Možno sa ľudia začali báť iných, ktorým nerozumeli. Týmto spôsobom Boh spôsobil, že ľudia naplnili rôzne krajiny.

Mesto, ktoré opustili, sa volalo Babel, čo znamená Zmätok.

4

O mnoho rokov neskôr, v mieste zvanom Ur Chaldejcov, Boh prehovoril k mužovi menom Abrám. "Opusti túto zem," prikázal Boh. "Chod' do zeme, ktorú ti Ja ukážem."

5

Abrám poslúchol. Boh ho viedol do Kanaánu. Jeho žena Sára aj synovec Lót išli s ním.

6

V Kanaáne sa Abrám a Lót stali bohatými. Mali veľké stáda dobytky. Nebolo dost' pastvín pre toľko zvierat.

7

Lótovi pastieri sa hádali s Abrámovými pastiermi. "Nech nie sú žiadne problémy," povedal Abrám. "Oddelíme sa. Lót, prvý si vyber krajinu, ktorú chceš."

8

CIRKEVNÝ ZBOR ECAV RANKOVCE
PROGRAM ZBOROVÝCH PODUJATÍ
JÚN JÚL AUGUST 2024

Služby Božie

Nedeľa	09:00 Bačkovík a Čakanovce 10:30 Boliarov a Rankovce
Večera Pánova	2. jún, 14. júl, 4. august, 1. sept.
Večierne - podľa dohody	Ďurďošík, Trstány, Herľany
Detská besiedka	PI 17:00 Boliarov NE 9:30 Rankovce
Konfirmačná príprava	SO 17:00 Rankovce
Dorasto-Mládež	SO 18:00 Rankovce
Rómska misia	besiedka ŠT 17:00 Rankovce dorast ŠT 18:30 Rankovce
Rodinky	19:00 1. a 3. sobota Bačkovík
Spevokol	ST 19:30 Rankovce
Pamiatky posvätenia	30.6. 9:00 Žírovce 30.6. 10:30 Mudrovce 7.7. 9:00 Čakanovce 21.7. 9:00 Bačkovík 25.8. 10:30 Boliarov 22.9. 10:30 Rankovce

Pozývame:

Deň detí na fare, Rankovce, 17:00 31.5.2024

Ekumenická pamiatka posvätenia zvonice Žírovce, 9:00 30.6.2024

100 rokov zvonice v Mudrovciach, 10:30 30.6.2024

Detský letný tábor, Liptovský Trnovec, 8.-12.7.2024

Letný tábor mládeže, Červenica, 2.-8.8.2024

Vydavateľ: Cirkevný zbor ECAV Rankovce **Redakčná rada:** Ľubo Beňo, Monika Beňová, Katarína Hašková, Mária Hrehorová, Janette Peková **Grafika:** František Haško ml.

Ročník: XXVIII. **Číslo:** 3 **Adresa redakcie:** Ev. farský úrad, Rankovce 21, 044 45

Mobil: 0918 828 307 **E-mail:** casopis.slovo@gmail.com (redakcia), ecav@rankovce.sk (farský úrad) **Web:** ecav.rankovce.sk